

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **Mgr. M. S.**
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovaný je povinen vyřídit žalobcovu žádost z 30. 8. 2022 v rozsahu informací, které nebyly poskytnuty přípis z 14. 9. 2022 a z 26. 10. 2022, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce, advokátky JUDr. Bc. Marcely Oškrdové.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a vyjádření účastníků

1. Žalobce se žalobou podanou 18. 10. 2022 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, který doposud nerozhodl o celé jeho žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“).

Shodu s prvopisem potvrzuje X

2. Žalobce požádal žalovaného 30. 8. 2022 o poskytnutí veškerých informací obsažených ve spise sp. zn. MV-65170/OAM-2022. Žalovaný 31. 10. 2022 poskytl žalobci část informací s tím, že některé pasáže dokumentů začernil. Žalobce proto podal stížnost proti postupu žalovaného. Od té doby neobdržel žádnou reakci ani na žádost, ani na stížnost. Žalovaný je dle žalobce nečinný, neboť odpověděl pouze na část žádosti, aniž by o zbytku jakkoliv rozhodl. Proto žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému rozhodnout o zbytku jeho žádosti a uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.
3. Žalovaný s žalobou nesouhlasí, neboť má za to, že ve věci nebyl a není nečinný. Žalovaný žádost žalobce vyřídil přípisem 14. 9. 2022, přičemž z poskytnutých informací vyloučil informace chráněné. O žalobcově stížnosti rozhodl ministr 18. 10. 2022 a přikázal povinnému subjektu, aby žalobcovu žádost vyřídil. Povinný subjekt žádost následně vyřídil přípisem z 26. 10. 2022, s nímž žalobci zaslal požadované informace s tím, že chráněné informace opět vyloučil. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

II. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Žalobce požádal 30. 8. 2022 o informace uvedené v bodu 2 odůvodnění tohoto rozsudku. Žalovaný 14. 9. 2022 žalobci odpověděl tak, že mu zaslal požadované dokumenty s tím, že některé pasáže textu byly začerněny. K těmto částem v odpovědi uvedl, že jde o vyloučené chráněné informace.
5. Žalobce podal 16. 9. 2022 stížnost dle § 16a InfZ, v níž mj. uvedl, že část jeho žádosti nebyla dosud vyřízena. Poukázal na skutečnost, že žádal o poskytnutí informací, které mu nebyly v celém rozsahu poskytnuty a současně nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí těchto informací.
6. Žalovaný zaslal nadřízenému orgánu stížnost se spisovým materiálem 23. 9. 2022. Ministr o stížnosti rozhodl 18. 10. 2022 a přikázal povinnému subjektu, aby žalobcovu žádost vyřídil. Žalovaný následně zaslal žalobci přípis z 26. 10. 2022, v němž uvedl, že mu poskytuje informace po vyloučení chráněných informací. V přiložených dokumentech byly opět některé údaje začerněny.

III. Posouzení věci soudem

7. Soud při přezkoumání tvrzené nečinnosti vycházel ze skutkového stavu v době vydání rozsudku dle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2000Zb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
8. Soud se nejprve zabýval včasností a přípustností žaloby.
9. Žalobu na ochranu proti nečinnosti lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce požádal o poskytnutí informací 30. 8. 2022 a žalobu podal 18. 10. 2022. Žaloba byla podána včas.
10. Ze správního spisu i tvrzení účastníků vyplývá, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu InfZ považuje podání stížnosti podle § 16a InfZ [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 29. 10. 2009, čj. 4 Ans 4/2009-86, a usnesení rozšířeného senátu NSS z 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, bod 42 až 47; všechna rozhodnutí NSS jsou dostupná online na www.nssoud.cz].
11. Žalobce stížnost podal a ministr o ní rozhodl až 18. 10. 2022. Takové vyřízení stížnosti je třeba považovat za bezvysledné vyčerpání prostředků. Prostředek je totiž vyčerpán

bezvýsledně i tehdy, pokud nadřízený orgán nezareaguje v zákonem stanovené lhůtě (srov. nedávný rozsudek rozšířeného senátu NSS z 2. 2. 2023, čj. 2 As 21/2020-34, bod 41). Ministr měl o stížnosti rozhodnout do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena (§ 16a odst. 8 InfZ), což se však nestalo. Stížnost mu povinný subjekt předložil 23. 9. 2022 a lhůta uplynula 10. 10. 2022. Ministr však o stížnosti rozhodl až 18. 10. 2022. Podmínka dle § 79 odst. 1 s. ř. s. je proto splněna.

12. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Žalobce požádal o poskytnutí informací 30. 8. 2022. Žalovaný odpověděl žalobci 14. 9. 2022. Následně mu odpověděl opětovně 26. 10. 2022. K druhé odpovědi navíc přiložil sběrný arch spisu a odanonymizoval některé dříve začerněné údaje. Řada údajů však zůstala nadále anonymizována.
14. Zásadní pro rozhodnutí ve věci je, zda žalovaný vyřídil celou žalobcovu žádost. Při posuzování nečinnosti jsou možné tři alternativy: (1) povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán rozhodne o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 InfZ], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 InfZ], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným (srov. rozsudky NSS z 6. 4. 2017, čj. 4 As 12/2017-21, bod 16, a z 31. 1. 2019, čj. 5 As 18/2017-55, bod 15). V posuzovaném případě nastala třetí možnost.
15. Žalovaný v (obou) odpovědích na žalobcovu žádost uvedl, že po vyloučení chráněných informací žalobci poskytuje požadované informace obsažené ve spise, které přikládá přílohou. K začerněným částem, označeným jako chráněné informace, se žalovaný nijak nevyjádřil, ani o nich nijak nerozhodl. V této části proto zůstala žalobcovu žádost nevyřízená a žalovaný byl jako povinný subjekt nečinný.
16. Za této situace je postup žalobce při ochraně proti nečinnosti zcela řádný a jeho žaloba důvodná. Žalobce nečinnostní žalobu podal správně přímo proti povinnému subjektu (srov. již citované usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 5 As 18/2017-40, bod 57, a Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 16a odst. 8, bod 6 až 9, s. 951 a násl.).

IV. Závěr a náklady řízení

17. Žaloba je důvodná, neboť žalovaný je ohledně části žalobcovy žádosti o informace nečinný. Soud proto postupem dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vyříditi žalobcovu žádost v rozsahu, v jakém doposud nebyla vyřízena, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Lhůtu ke splnění této povinnosti soud určil dle lhůty k poskytnutí informace či odmítnutí žádosti dle § 14 odst. 5 písm. d) a § 15 odst. 1 InfZ.
18. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobce, který byl ve věci plně úspěšný, má právo na jejich náhradu.
19. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a odměny za zastupování advokátkou. Ta ve věci učinila dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby), za které jí náleží odměna 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], společně s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Dále zástupkyni žalobce

náleží náhrada daně z přidané hodnoty dle § 57 odst. 2 s. ř. s. ve výši 21 %, jejíž je plátkyní. Celkem tedy náleží žalobci na náhradě nákladů řízení částka ve výši 10 228 Kč.

20. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu